

czwartek, 13.02.2020

Bł. Jordan z Saksonii, prezbiter (wspominamy 13 lutego)

[siteorigin_widget class="WP_Widget_Media_Image"][/siteorigin_widget]

Studiował teologię (bakalaureat) i sztuki wyzwolone (magister) w Paryżu. Tam, 12 lutego 1220, wstąpił do zakonu, otrzymując habit z rąk bł. Reginalda z Orleanu. Na Wielkanoc tegoż roku wziął udział w obradach kapituły generalnej w Bolonii, podczas której doszło do zredagowania pierwszych dominikańskich konstytucji. Rok później, w 1221, został mianowany prowincjałem w Lombardii. 22 maja 1222 roku (na kapitule generalnej w Paryżu) przejął kierowanie zakonem po śmierci Św. Dominika, którego zresztą znał osobiście.

Jako przełożony kontynuował dzieło założyciela zgromadzenia, często wizytując klasztory, prowadząc z nimi intensywną korespondencję i organizując przyklasztorne szkoły teologiczne. Zasłynął jako kaznodzieja – jedno z jego kazań skłoniło Alberta Wielkiego do przystąpienia do dominikanów. W ciągu 15 lat swoich rządów z 30 konwentów pomnożył liczbę domów zakonnych do 300, a liczbę współbraci z 300 powiększył do 4000. Doprowadził do rozwoju zakonu i jego ekspansji w Niemczech, Szwajcarii oraz Danii. Dużo podróżował po Francji i Italii, był również z wizytą w Oksfordzie. Patronował i współorganizował działalność misyjną zakonu – w Maroku, w Mezopotamii, w Ziemi Świętej, u Kumanów. Politycznie zawsze wierny papieżowi, w zależności od stosunków pomiędzy tym ostatnim a cesarzem Fryderykiem II, ukierunkowywał działalność kaznodziejską zakonu albo przeciw niemu, albo w kierunku wspierającym jego poczynania.

Zginął w katastrofie morskiej u wybrzeży Syrii, kiedy wracał z Ziemi Świętej, gdzie wizytował prowincję. Jego ciało zostało wyrzucone na brzeg i pochowane w Akce, w tamtejszym klasztorze dominikanów.

[embedyt] <https://www.youtube.com/watch?v=hOvn6GSDsWU>[/embedyt]